

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1566 usque ad annum 1572

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118634

§. 44. Sanctæ Theresiæ studium in restaurando Carmelitarum Ordine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67213)

Sæcul. XVI. atque urbis Parisiensis auxilium implorandum, ut a Rege obtineret Literas regias, quas tamen magnus Regni Tabularius, seu Cancellarius regio Sigillo munire recusabat.

Accepta hac repulsa Rector libellum supplicem Regi porrexit, quo eum exorabat, quatenus Cancellarium hæc literas sigillo firmare, atque Oratoribus tradere juberet: itaque hæc literæ die vigesima tertia Octobris concessæ Parisiis fuerunt confirmatæ, eisque sequens præfigebatur titulus: *Mandata Caroli IX. Regis contra Universitatis membra, quæ a Catholica fide defecerunt.* Jam antea Parisiensis Senatus die decima tertia Julii edictum promulgabat, vi cuius prohibitum, ne illi, qui Catholicam Religionem non profiterentur, ad ullum officium, vel munus admittantur: insuper Rex alio quoque decreto die vigesima prima Augusti editum Universitati plenum jus tribuit, ut illos, qui publicis Religionis exercitiis, veluti supplicationibus &c. interesse recusabant, suis officiis amovere, eorumque loco alios requisitis dotibus ornatos sufficere posset.

§. XLIV.

Sanctæ Theresiæ studium in restaurando Carmelitarum Ordine.

Jam

Jam olim Eugenius Papa consultum censebat, mitigare regulam Religiosorum Carmelitarum, qui nomen suum derivant a Monte Carmelo, in quo Americus Sedis Apostolicæ Legatus in Oriente illos Alexandri III. ætate in sæculo duodecimo rursus (*) in unum cœtum

Sæcul. XVI.
A.C. 1668.

Spond. annal. hoc ann. n. 29. Joan. Bapt. Lezan annal. ord. Carmel.

(*) De horum Religiosorum origine Palatius in vita Pii V. n. 18. hæc habet: *Castrorum atque castorum Carmelitarum Mater Theresia Virgo, quos anno ante Christum natum circiter nonagesimo trigesimo in Carmelo juxta Eliæ fontem Elia, Eliseoque Ducibus primum congregatos credimus, quia septem Summi Pontifices ita loquuntur, teste Suarez tomo quarto de Religionibus: concordant Genebrardus, Trithemius, Rupertus Abbas tomo primo in Cantica libro decimo tertio. Ex antiquioribus Joannes Patriarcha Hierosolymitanus de institutione Monachorum. Eliæ sectatores fuere omnes Prophetæ posteriores usque ad Joannem Baptistam teste Ambrosio Libro tertio epistola vigesima quinta ad Ecclesiam Vercellensem. Josephus libro decimo octavo antiquitatum, teste Ferdinando Vellofilla quæstione decima tertia ait, ante Christi adventum fuisse in deserto Judææ Collegium Essenorum more nostrorum Religiosorum, Et Anachoretarum, qui sanctissimam ducebant vitam, ab uxoribus abstinentes, quorum institutum*

tum

Sæcul. XVI. tum coadunabat: verum progressu tem-
A.C. 1568. poris hic Ordo sensim tantopere a pri-
 mævo suo fervore deflectebat, ut Sancta Theresia, quæ in Abulensi hujus or-
 dinis

tum secutus est Joannes Baptista. Essenorum
 adinstar Christum ipsum vitam composu-
 suam volunt Serarius in Minervali libro quibus
 to capite vigesimo sexto. Boulducus de Eccle-
 sia: quinimo Zenclerus in descriptione terra
 Sanctæ affirmat, tempore jejunii dierum, no-
 tiumque quadraginta Jesum in Collegium con-
 cessisse Essenorum. Alias si ab humano segre-
 gatus commercio sibi conscius & jejunii, &
 tentationis vixisset, nemo rem gestam evulgis-
 set. Post Christum, perfectiorum (inquit Jo-
 sephus Antiochenus sæculo ineunte secundo capite
 duodecimo, & septuagesimo secundo) militum
 Christi, id est, Apostolorum coadjutores sur-
 xerunt strenuissimi viri solitarii, contemplati-
 ni dediti, Sanctorum Prophetarum Elicæ, &
 Elisei imitatores, qui de monte Carmelo de-
 scendentes per Galilæam, Samariam, & Pa-
 læstinam fidem Christi constantissime sparserunt,
 quique in Virginis Mariæ honorem in Carmeli
 montis declivio fabricantes oratorium Salvato-
 ris Matri specialissime servierunt, perseveranti
 rigidum institutum usque ad Sozomenum ipse
 testatur Libro primo Historiæ Ecclesiasticæ ca-
 pite duodecimo. Eusebius libro secundo Hist-

fuit electus in dilucidandis antiquitati- Sæcul. XVI.
A.C. 1568.
 bus Ecclesiasticis operam suam navabat, atque pro primo laboris sui fructu edit summorum Pontificum, & Cardinalium chronicon, quod ipso inscio circa annum Salvatoris nostri millesimum quingentesimum quinquagesimum septimum Jacobus Strada Mantuanus ejus amicus typis edi curabat, paucis vero post annis ipsemet Onuphrius illud longe correctius iterato prælo subjecit, ac Pio V. summo Pontifici Anno post Christum natum millesimo quingentesimo sexagesimo sexto nuncupavit: insuper idem Pontificum vitas a Platina inchoatas a Sixto IV. usque ad Pium V. prosequatur, nec minus scribebat Chronicon Ecclesiasticum, aliumque tractatum de Primatu Divi Petri: præterea volebat integram Ecclesiæ Historiam, & generales Pontificum, ac Cardinalium annales edere; ast Farnesium Cardinalem Panormum in Siciliam comitari rogatus ibidem hoc anno Christi millesimo quingentesimo sexagesimo octavo mortuus est, non nisi annos triginta novem natus: porro Corpus ejus Romam translatum in Ordinis sui Ecclesia ad Divum Augustinum sepultum est. Posteris pariter reliquit tractatum de veteri ritu Baptizandi Cathecumenos, necnon de origine Baptizandi imagines:

Hist. Eccles. Tom. XLVIII. U Ad

dinis Monasterio in Castella patrio suo solo Monialis erat, suarum partium esse crederet, ut avitam disciplinam restaurare aggrediretur: ergo præprimis Monia-

Sæcul. XVI.
A. C. 1568.

ria Ecclesiastica capite decimo sexto. Nulla tamen instituti norma scripto recepta, quam solum anno quadringentesimo duodecimo habere Carmelitæ, (cum ex Eliæ instituto varice prodirent regulæ, quas viri Sanctissimi discipulis observandas traderent, jamque S. Pachomii ab Angelis accepta per Ægyptum invalesceret, eamque Hieronymus in latinum traduxisset. Magni etiam Basilii regulam græca cenobia celebri plausu recepissent, Monachi Carmelitæ prisco Eliæ adhærentes instituto ne fortasse recentium admixtione ad nova deflecterent, hinc rogavit Caprasius eorum Præfectus Joannem Hierosolymorum Patriarcham ex Eliana professione Monachum, ut juxta quod observari viderat in Carmelo, antiquum Eliæ institutum literis consignaret, quod ipse fideliter præstitit sub imperio Honorii ad annum Salutis quadringentesimum duodecimum: hujus instituti dicuntur professores fuisse Thelesphorus, Dionysius Christi Vicarii, Romani Pontifices, quod confirmatum ab Alexandro III. Innocentio III. teste Tritemio de laudibus Carmelitarum viri Sanctissimi toto orbe diffusi, do-

ctrina

Sæcul. XVI. niales ad veterem sanctimoniam revo-
A.C. 1568. cat, eisque novum Monasterium Abu-
 læ exstruit: dein vero etiam apud eju-
 dem Ordinis Fratres pristinae discipli-
 nae

*Strina, Sanctitate, martyrio coronarunt, prisa
 retento rigore usque in annum millesimum qua-
 dringentesimum trigesimum, quo deficiente pri-
 mo fervore, Joannes Facius Prior Genera-
 lis, ceterique Carmelite ab Eugenio IV. Pon-
 tifice Maximo supplices impetrarunt, antiquum
 mitigari rigorem in abstinentia a carnibus, je-
 junii, silentii, Et solitudinis; quod ex huma-
 na fragilitate priscum non possent subire rigo-
 rem, donec virilis animi Virgo Theresia in
 Hispania Avilæ nata Anno Salutis millesimo
 quingentesimo decimo quinto non sine divini
 Numinis providentia ceu Virum Apostatam
 debellatura Lutherum, qui perniciosissimus se-
 ctarum architectus turpissimis erroribus mun-
 dum obtenebrabat, Religiosam obedientiam re-
 laxando, claustra convellendo, diffractisque
 concupiscentiæ repagulis locustas associavit in-
 numeras, quæ carnali blandimento deciperent,
 Et in animas semel irretitas insatiabili feru-
 tate sævirent. In hoc monstrum Virgo imbe-
 cillis non solum intrepida pro Christo stetit,
 strenueque pugnavit, sed cœlesti consilio duas
 supra triginta arces munitissimas construxit
 fidelibus in refugium, hæreticis in terrorem;*

næ severitatem excitat, obtenta ad id **Sæcul. XVI.**
 supremi Magistri Generalis facultate: **A.C. 1568.**
 nam cum a nova fundatione, qua alterum
 Virginum cœnobium in urbe Medinæ
 Campi

in quibus exactissimus obedientiæ rigor, pudoris Virginei, ac flos illibatus castitatis, inviolabilis claustrî recessus, gloriosa servitus Christi, deliciae Spiritus intemeratæ, carnis mortificatio perpetua, avitæ fidei simplicitas, Deo donante regnarent. Sanctissimi Ordinis hæreditariam ab Elia successionem, & antiquitatem censuris atrocibus P. Daniel Papebrochius Societatis Jesu tomo primo Aprilis, pagina septuagesima septima, ibidem ad vitam S. Alberti: item in Propyleo antiquario parte secunda tomo secundo Aprilis, & veluti rem novam e concavo Lunæ una ortam nocte derisit, quod tamen non sine indignatione receptum ab ipsa Societate: si enim talia proferre licitum contra unam historiam, quam duodecim summi Pontifices, decreta sacrarum congregationum, innumeraque alia testimonia probabilem evidenter evincunt, nil solidum in historia consisteret, imo ipsius religiosissimæ Societatis Jesu fundamenta conciderent: hinc excitati Carmelitæ discalceati ad propulsandam injuriam libellum supplicem ad Romanum Pontificem, qui ex Apostolica providentia calamum Papebrochii falsum retunderet, & calumnio-

Sæcul. XVI. **A.C. 1568.** Campi erexerat, reverteretur, Dei immortalis nutu, ac consilio sibi obvius habebat duos Patres Carmelitas, qui ambo relicto Ordinis sui Instituto Charustufianorum Religioni sese devovere meditabantur. Horum primus erat Antonius de Heredia Medinæ Campi Carmelitarum Prior, alter vero Joannes de Yepes, qui hodie sub Sancti Joannis a Cruce nomine ab universo orbe colitur: his igitur Sancta Theresia primam vocationem deserendi periculum ob oculos ponit, haud consultum affirmans, quod sub severioris disciplinæ obtentu ad alium Ordinem transitus fiat, cum tutius intra proprii Monasterii sui septa

lumniosum. Ego utriusque Religionis studiosus, atque devotus, quæ orbem Sanctitate replent, atque doctrina, nullius in partes succedere audens concordiam opto, & pacem anhele. Addit Spondanus Contin. Annal. ad hunc annum uum. 28: de eo, qui primam regulam austeriorem tradiderit, video contraverti, cum tamen de Ordinis hujus antiquitate consentiant plerique omnes, qui rem diligentius scrutati sunt, originem eum sumpsisse ab Elia, & Elisæo Prophetis, de quo jam multa prodierunt scripta, proditurusque est brevi copiosus commentarius, qui omnem dubitationem tollat.

Sæcul. XVI.
A. C. 1568.

invenire possent eandem vitæ austeritatem, ac disciplinæ reformationem, quam alibi juxta propriæ suæ voluntatis impulsu quærent, unde ipsius consilium sequerentur, præcipue, cum a summo Pontifice, ac supremo Ordinis Carmelitani Præposito arctiorem disciplinam denuo reducendi, necnon veteris regulæ disciplinam ad primævum suum splendorem revocandi facultatem obtinuisset.

§. XLV.

*Initia reformationis Carmelitarum
Discalceatorum.*

Ambo hi Patres Carmelitæ lubenti animo Sanctæ Theresiæ consiliis a-
quiescebant, omnino parati ad exequenda ea omnia, quæ ipsis præscribere vellet: itaque Theresia eos Vallisoleum, ut ibidem reformati Carmeli habitum induerent, quantocius ducit, & postea illos, ac præcipue Sanctum Joannem a Cruce Duruelum, seu Dorvelum exiguum Abulensis Diœcesis oppidum unacum Constitutionibus a se conscriptis transmittit. Hæc prima erant initia reformationis, quam Carmelitæ Discalceati profitentur, ita nuncupati, eoquod depositis calceis nudipedes incedant. Demum die trigesima Novembris Divo Andreæ Sacra,

Baillet vie
des Saints
15. Octobr.
& 14. Dec.

X 3

quæ